

Timeline rezolvare:

Am început rezolvarea temei folosind ca euristica distanța **Manhattan** deoarece este simplu de implementat și înțeles, dar și potrivită pentru table ortogonale precum cele din Sokoban. Distanța Manhattan estimează costul minim de deplasare al unei cutii până la o țintă, fără a lua în calcul obstacolele sau constrângerile impuse de celelalte cutii sau de poziția jucătorului.

Pentru testul `medium_map2.yaml`, am observat comportamente diferite în funcție de algoritm deoarece avem cutii și ținte care nu se afla în niște direcții clare de mutare, iar cutiile se pot bloca unele pe altele sau pot ajunge în stări în care nu mai pot să fie mutate eficient.

Beam Search, care funcționează offline și evaluează global generarea stărilor, a reușit să găsească soluția în 30 de pași cu `beam_width = 60` având ca euristică distanța Manhattan. La testul `large_map2` însă parcurgerea nu se realizează cu această latime în timpul cerut de 5 minute. Această parcurgere a hărții funcționează doar în cazul în care aleg un `beam_width` considerabil mai mare, de exemplu 500. Atunci jocul se sfârșește în 2.63 secunde și pentru această hartă. Modificarea lui `k` însă afectează destul de mult strategia, conform informațiilor din curs. Afectează memoria consumată, dar pe testele complexe, o valoare mare pentru `beam_width` (ex. `k=500`) a fost necesară. O valoare mică duce la eliminarea prea devreme a stărilor promițătoare. Cautăm deci o îmbunătățire viitoare. Am luat în considerare modificarea euristicii cu distanța Manhattan pentru a penaliza cutiile deja plasate pe target sau pentru a include distanța dintre jucător și cea mai apropiată cutie. Totuși, pentru acest test (`medium_map2.yaml`), am păstrat varianta Manhattan de bază, care s-a dovedit suficientă pentru Beam Search, dar mai puțin eficientă pentru LRTA*. După modificarea euristicii Manhattan simplă am implementat una îmbunătățită în urma analizei testului `large_map2` care îmi depășea timpul. Astfel noua euristica reduce costul dacă o cutie e deja pe un target, minimizează mișcările în plus adăugând distanța playerului la cutii și prioritizează mutarea cutiilor utile, nu pe toate. Deci pentru rularea testului `large_map2` de beam search am acum un timp de 0.413 secunde.

În ceea ce privește traseul parcurs de LRTA*, acesta se realizează într-un număr foarte mare de pași și am observat că algoritmul a oscilat temporar în jurul cutiei, ceea ce a dus la o creștere a numărului de pași. Acest comportament se explică prin faptul că LRTA* învață H treptat și local, fără să aibă o viziune globală asupra planului.

Diferențe inițiale între algoritmi, cu euristica cu distanța Manhattan:



Tip de cautare:

Beam Search: cautare pe niveluri, extinde toată generația curentă apoi alege cele mai bune `beam_width` succese

LRTA: se mută imediat, rescrie din mers

🚦 Memorie utilizată:

BS: pastreaza la fiecare nivel maximum beam_width stari, adica k candidati. Are cost ridicat in functie de cate stari decidem sa memoreze.

LRTA: tine minte doar starea curenta si un dictionar H pt euristica

🚦 Strategie:

La Beam Search pornim de la starea initiala si generam toate starile vecine, nivelul urmator. Le sortam dupa $g + h$, unde $g(n)$ = cat am mers pana aici si $h(n)$ = cat mai avem de mers. Pastram doar beam_width cele mai bune.

LRTA: genereaza toate mutarile posibile, le aplica, obtine succesorii, alege succesorul cu $1 + h$ minim

Mutare la o alta euristica: Pentru o estimare mai realistă, am experimentat și cu o **euristică BFS**, care în loc să estimeze distanțele dintre cutii și ținte prin Manhattan, calculează distanțele minime reale printr-un algoritm BFS de la fiecare cutie la cel mai apropiat target.

Această abordare tine cont de obstacole reale (nu doar de poziție), evitând situații în care o cutie pare aproape de un target, dar de fapt este blocată. Permite o explorare mai eficientă în hărți complexe, reducând numărul de stări inutile generate.

Pentru euristica **Misplace**: Numărul de obiecte care nu sunt la locul final. În Sokoban: numărul de cutii care nu sunt pe targeturi. Nu aduce neaparat niste imbunatatiri semnificative, dar m-am gandit sa o incerc deoarece in Sokoban este inutil să mișcăm cutii deja plasate corect; această euristică penalizează doar cutiile care mai trebuie aranjate, deci ghidează mai eficient spre final.

Optimizari specifice problemei conform Sokoban :am facut 2 euristici speciale aducand aceste imbunatatiri:

- Atat in euristica imbunatatita pentru Manhattan cat si pentru cea de-a 2-a (Manhattan_improved si improved_sokoban_heuristic din fisierul heuristics.py), cutiile deja pe target nu mai sunt luate in calcul, ele nu mai trebuie mutate deci avem cost 0. Sectiune de cod: `movable_boxes = [b for b in boxes if b not in goals]`
- In plus, in sectiunea de cod : `dist_player_to_box = min(abs(player_pos[0]-b[0])+...)` $h += dist_player_to_box$, am adaugat distanta reala de la player la cea mai apropiata cutie utila, evitand astfel situatiile in care euristica subapreciaza costul cand playerul e izolat de cutii.
- Fallback controlat cu un cost finit 50 daca BFS nu gaseste drumul. Permite compararea starilor fara a distruge ordinea si a face un nod invizibil.
- In beam_search_solver: am implementat un restart adaptiv pentru cand h nu mai scade, pentru a impiedica blocajele. Totodata am folosit o lista pentru a pastra cele mai bune k pozitii, nu un heap si am facut taiere direct prin slicing.

- **improved_sokoban_heuristic**: calculează h care estimează cât de departe este starea curentă de o stare soluție. Aspectele urmărite sunt: cât de aproape sunt cutiile de target-uri, folosind BFS pentru fiecare cutie. Apoi cât de aproape e jucătorul de o cutie mutabilă: mutarea începe doar dacă jucătorul ajunge lângă o cutie.

-LRTA : Am folosit mereu stringul stării nu obiectul Map, deoarece copierea Map e mai grea, în timp ce stringul e mai stabil.

Penalizează mișcărilor de tip pull folosind `undo_moves`.

Comparatii între cei 2 algoritmi:

Pentru a face acest lucru am ales inițial ca test de referință `super_hard_map1` și o să folosesc aceeași euristică pentru amândoi algoritmi, `bfs_distance`.

- timp de execuție: LRTA 0.290 cu 13 mișcări de pull, iar la BeamSearch 1.103 sec și 13 mișcări de pull.

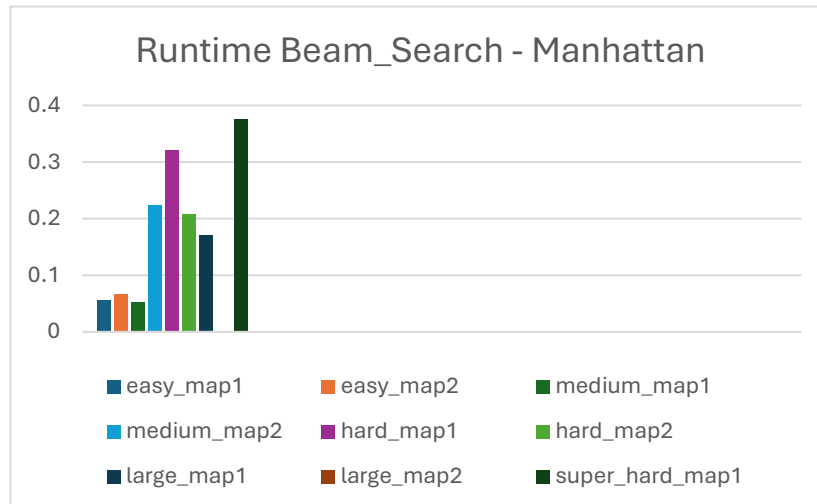
Am realizat 2 grafice pentru euristică Manhattan atât pentru Beam Search cât și pentru LRTA_star pentru toate testele.

Beam Search are timpi de execuție constanți pe majoritatea hărților:

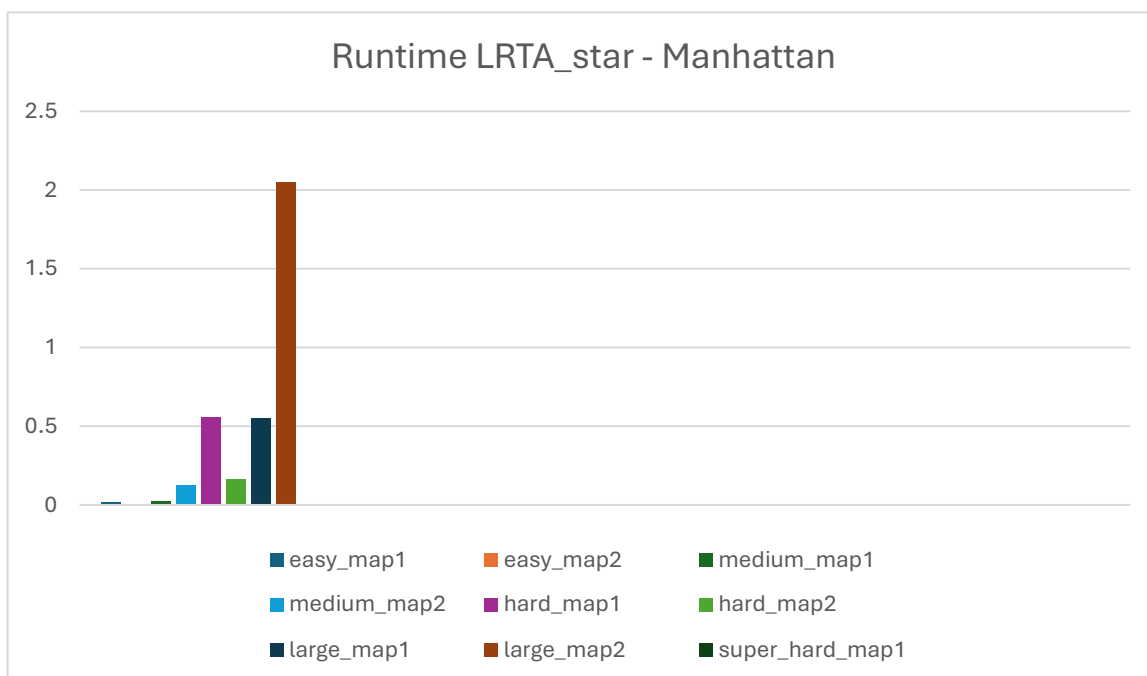
- Pentru hărțile `easy_map1/2`, timpul este sub 0.07 secunde, ceea ce arată eficiența algoritmului când spațiul de căutare este redus.
- `super_hard_map1` are cel mai mare timp: 0.38 secunde, dar tot rămâne sub o secundă.
- În schimb, `large_map2` nu este prezent pentru că execuția Beam Search a depășit limita de 5 minute cu k inițial ales 60, ceea ce sugerează că euristică Manhattan nu este potrivită pentru instanțe mari și complexe. Cu euristică Manhattan îmbunătățită avem un timp de 0.357s. Un rezultat rezonabil se obține și pentru un k (beam_width) mai mare.

LRTA*:

- Pe hărțile `easy` și `medium`, timpurile sunt comparabile sau mai mici decât Beam Search.
- Pe hărți mai complexe precum `hard_map1`, `large_map1/2`, timpurile cresc semnificativ:
 - `large_map2` are un timp de 2.05 secunde, sub Beam Search (care nici nu a terminat execuția cu euristică neîmbunătățită pentru k = 60).
 - Acest lucru indică faptul că LRTA* e eficient pe spații mai mici, nu e extrem de bun la creșterea dimensiunii și a complexității hărților, având nevoie de mai multe reexplorări și update-uri ale funcției H.

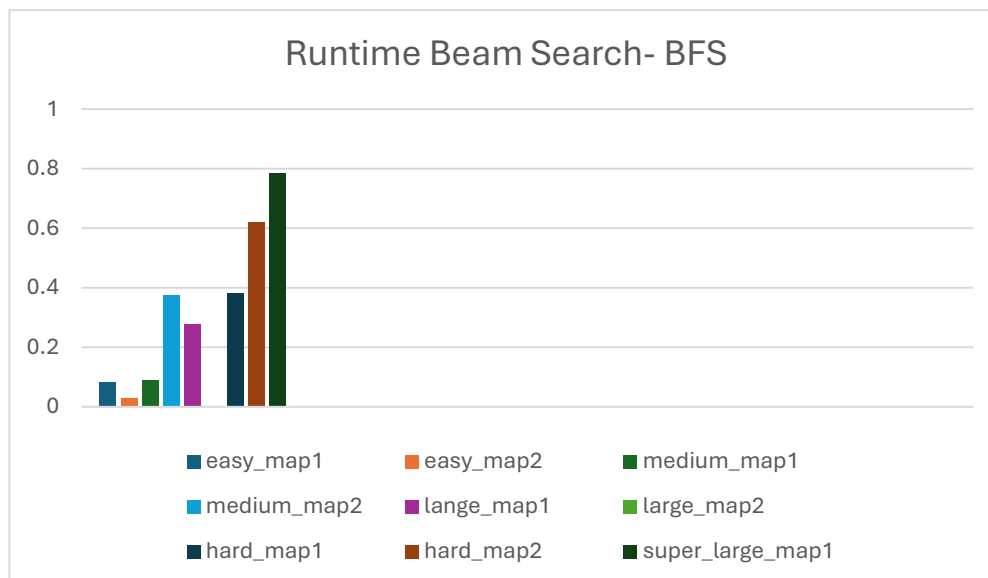


Timeout la large_map2 pentru $k = 60$, functional pentru k mult mai mare, sau pentru o euristica putin imbunatatita.

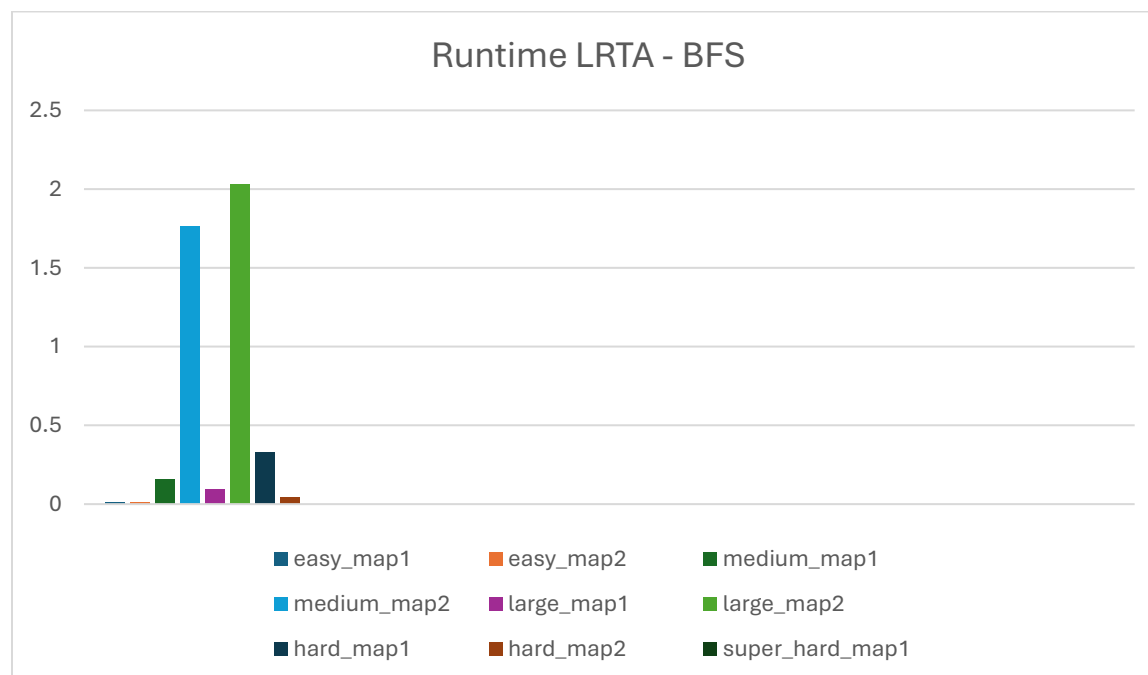


Posibile imbunatatiri: La Beam search: Verifica daca am pus o cutie pe un target si din starea curenta am scazut din costul acesteia ca sa nu mai mute cutia. Trebuie sa minimizez numarul de miscari de pull, deci la distanta de la cutie la targetul cutiei, am adunat suma dupa distanta de la fiecare cutie la targetul ei plus distanta de la player la cea mai apropiata cutie pt ca initial playerul era departe de cutie.

Realizez grafice si pentru euristica BFS pentru ambii algoritmi si timpii de rulare pe toate testele:

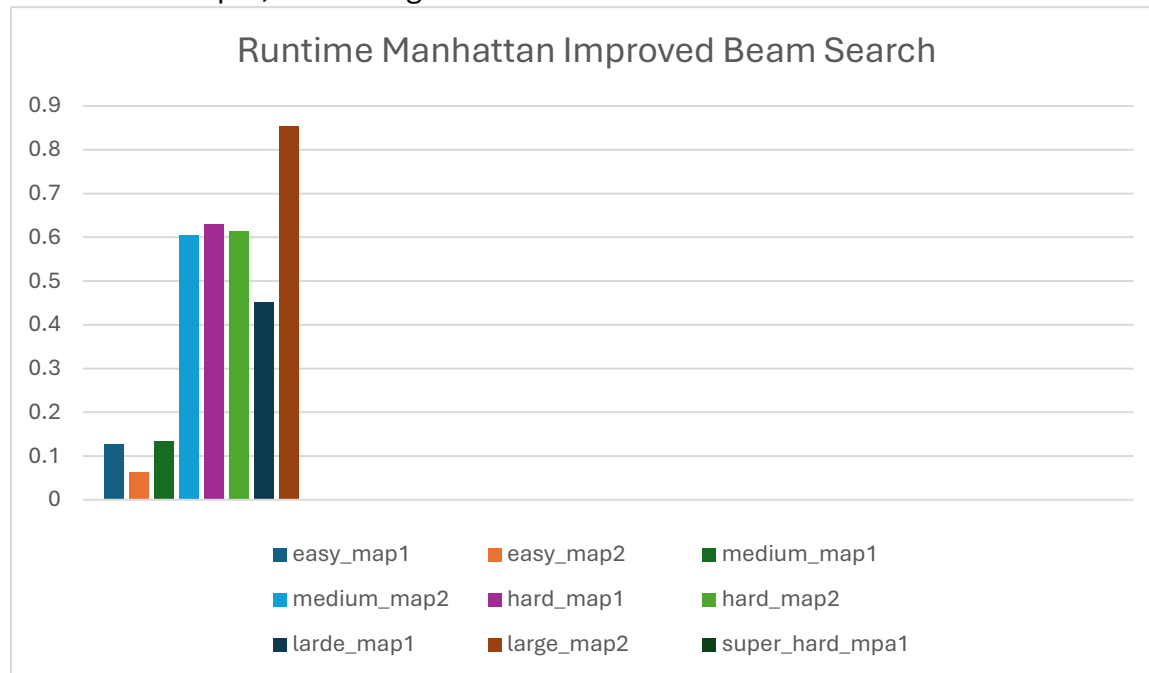


Timeout la large_map2 pentru k = 60, functional pentru k mult mai mare, de exemplu k = 500.



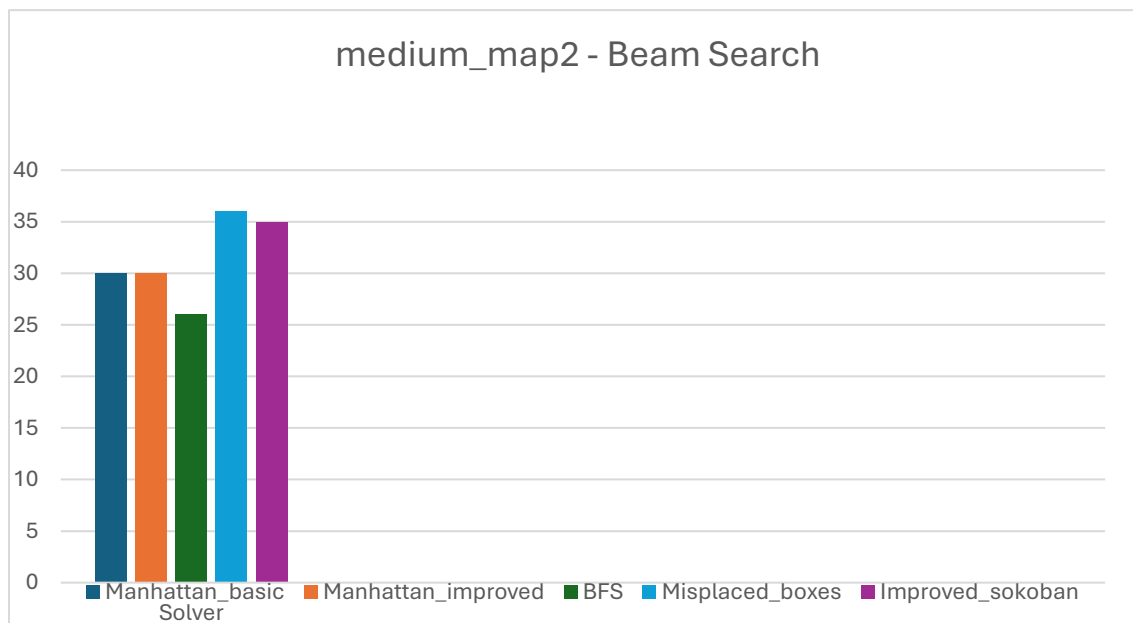
Pe aceeași euristică BFS, tabelul arată că Beam Search păstrează timpi sub o secundă pentru toate mapele mai puțin pentru large_map2 pe care nu o poate parcurge în timpul limita cerut, crescând de la hărțile *easy* până la *super_large*, în timp ce LRTA*, deși rămâne foarte rapid pe majoritatea instanțelor, e foarte mare punctual pe hărțile cu mulți pereți și cutii (*medium_map2* și *large_map2*).

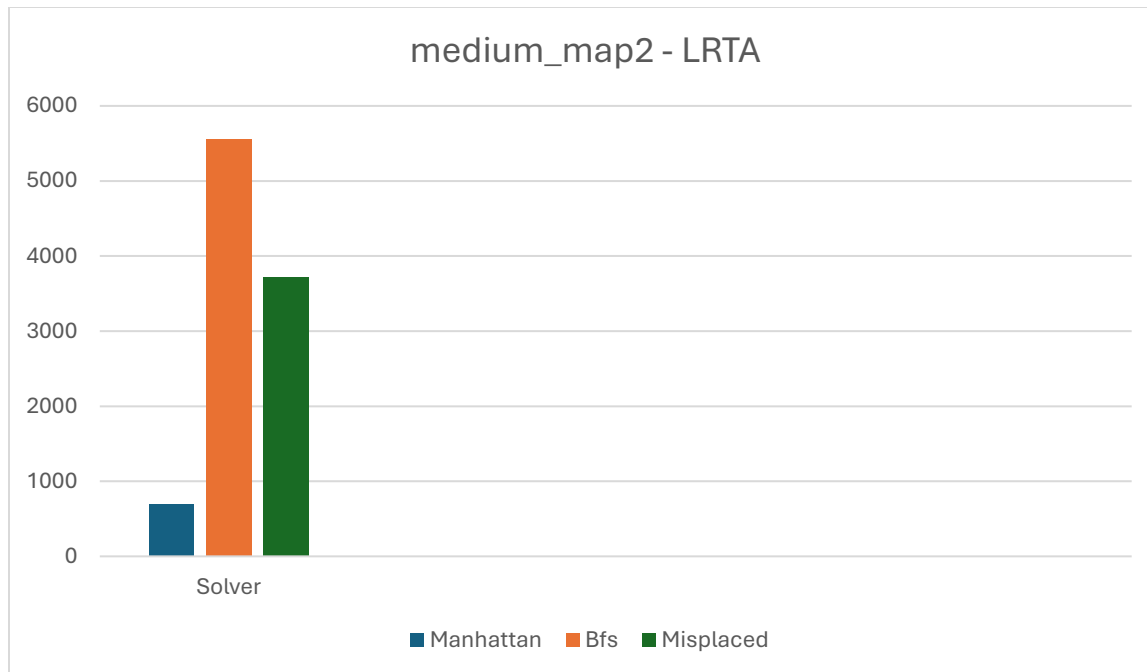
Grafice pentru euristică Manhattan Îmbunătățită pentru a observa diferențele între Manhattan simplu, fără adăugiri Sokoban:



Diferențe între acesta și Manhattan simplu: Hartile mici au în ambele cazuri timpi foarte rapizi, hartile mari și complexe au timp puțin mai mare pentru euristică îmbunătățită deoarece avem adăugiri suplimentare de luat în considerare dar cel mai important este că toate hartile funcționează acum într-un timp scurt, fără modificarea lui k cu o valoare foarte mare.

Continuăm studiul comparațiilor și analizarea graficelor cu diferențe pe aceeași hartă, medium_map2, pentru ambii algoritmi, cu toate euristicele posibile.



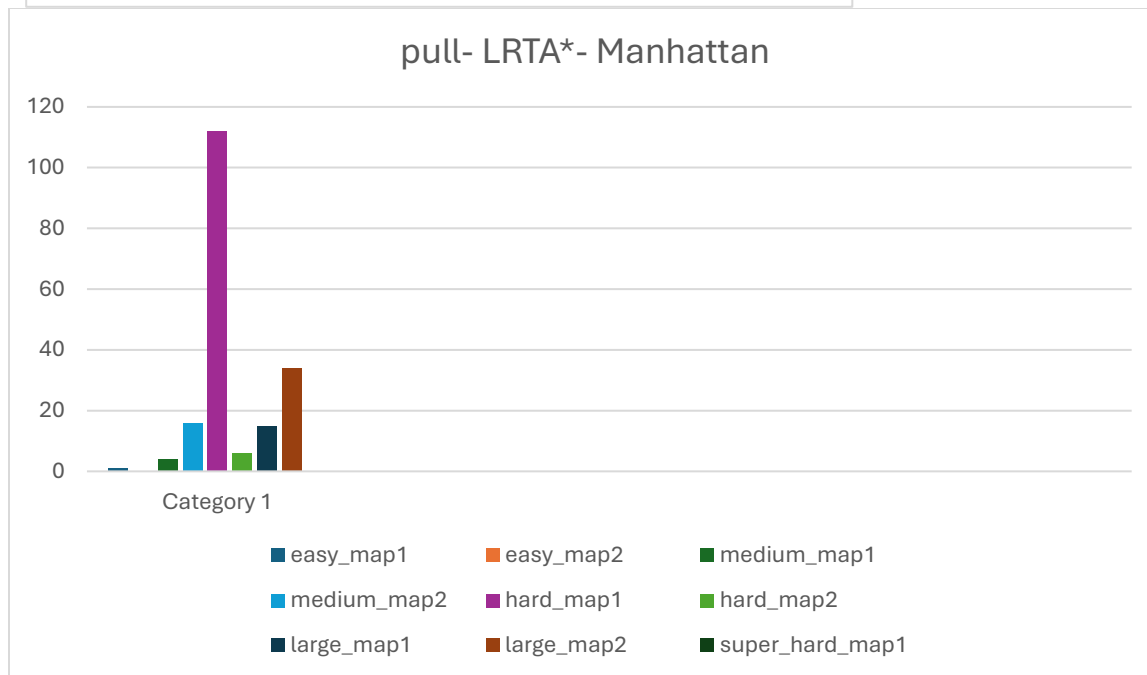
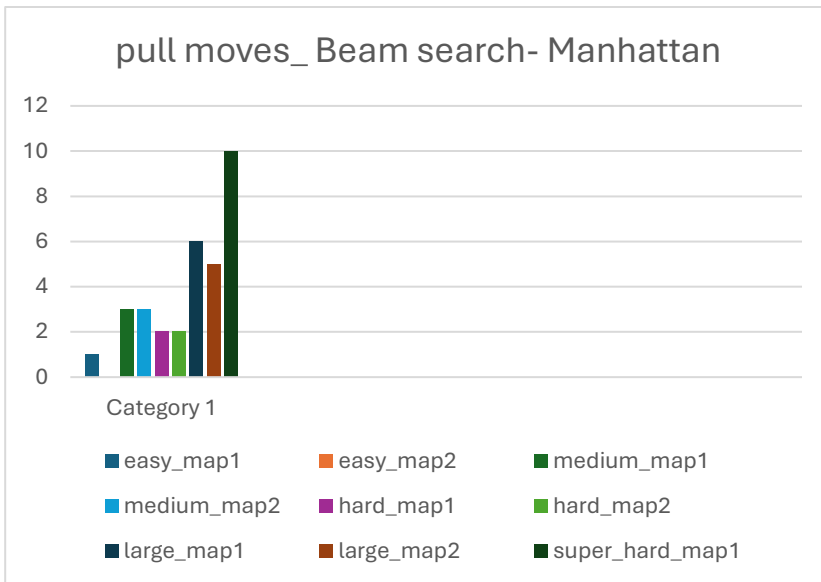


Concluzie: Toate cele 4 euristici oferă un comportament consistent și eficient pentru Beam Search, dar BFS duce la cele mai puține stări explorate.

Pentru că **LRTA*** face o învățare incrementală și actualizează costurile în timp ce explorează spațiul. Dacă euristica este slabă, LRTA* se plimbă mai mult și poate reveni des în stări anterioare, de aici și numărul foarte mare de stări.

În plus, ceea ce am analizat la LRTA: pași, adică o mutare făcută de player este puțin diferită de un nivel de la beam search. LRTA* nu caută soluția dinainte, fiecare pas este aplicat imediat, fără să generezi multe variante, ci doar mergi pe cea mai bună. La Beam Search, nivelul este reprezentat de toate stările posibile după un număr fix de mutări, toți succesorii de adâncime constantă. Pe fiecare nivel generezi toate mutările posibile pentru toți candidații curenti. Evaluezi și păstrezi doar beam_width cele mai bune.

Acum comparăm numărul de **miscări de Pull**, euristica Manhattan (îmbunătățită la Beam Search pentru testul large_map2) și cea normală pentru LRTA*:



Comparatii si concluzii: Beam Search: numar mic de miscari de pull, hartile au intre 1 si 6, exceptia fiind super_hard_map1. Se menține eficient chiar și pe hărți mari precum large_map1, large_map2.

LRTA: Valori mult mai mari, mai ales pentru hartile complexe. În schimb, LRTA*, fiind un algoritm de învățare online, face multe corecții și reveniri, ceea ce duce la un număr semnificativ mai mare de *pull-uri*, mai ales în cazul hărților dificile.